

РЕШЕНИЕ

№ 38140

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8370** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. Ш. Д., гражданин на Г. срещу Решение № УПВР-37/31.07.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 13 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила на чужденеца е отхвърлена като явно неоснователна.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон и в нарушение на административно-производствените правила. Твърди се, че административният орган не е анализирал и не съобразил изложените от М. Ш. Д., поради които той е напуснал страната си на произход. Инвокирани са доводи, че оспореното решение е в противоречие с разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Твърди се, че в страната си на произход търсецът закрила е бил изложен на тежки посегателства: като изтезание и нечовешко и унизително отношение, като държавата не желае да противодейства ефективно на това. Посочва се, че в случая е нарушен принципа на забрана за връщане (non-refoulement). България, като страна по конвенцията за бежанците няма право да връща, хора търсещи закрила и идващи от страни, където животът им е застрашен. Международното право на дава възможност да не бъдат връщани в страната им на произход, заради нестабилната и неясна ситуация там. Не е обсъждана и присъединената към административната преписка справка за страната на произход, изготвена от самия административен орган, видно от която Г. е нестабилна страна, в която са налице племенни конфликти и официалните власти са безсилни да се справят.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият не се явява.

Назначеният му по реда на ЗПП процесуален представител адвокат С. поддържа жалбата. Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт П. оспорва жалбата. Участвалият в производството представител на СГП намира оспореното решение за правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С молба вх. № УП-17775/14.07.2025 г. до Държавната агенция за бежанците, М. Ш. Д. е поискал да му бъде предоставена международна закрила.

Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег. № УП-17775/14.07.2025 г. и е проведено в Регистрационно-приемателен център – [населено място].

На 16.07.2025 г. с търсещия закрила е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол рег. № УП-17775 от същата дата.

Оспорващият е пристигнал в България, след като му е била издадена виза за посещение с цел „туризъм“, но поради това, че не е могъл да докаже целта на планирания престой, той първоначално не е бил допуснат до територията на страната. Впоследствие той е подал молба за предоставяне на международна закрила, за да не бъде върнат в страната си на произход. Твърди, че целта на пътуването му е била да достигне до Европа, където да си намери работа и да живее. Не желае да се завърне в Г., защото там е опасно.

В страната си на произход, оспорващият не сочи да е имал проблеми заради своите религия, раса, етническа или политическа принадлежност.

Като причина за напускането му на Г. се сочи нестабилната обстановка там. В страната различните племена са в конфликт по между си. Посочва, че могат да те застрелят само защото си разговарял с членове на другото племе. Не бива да преминаваш през райони, контролирани от други племена. Малко преди да напусне страна е бил свидетел на убийство на човек от неговото племе и затова е решил да избяга.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Интервюиращият орган при Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение, прилагайки ускорена процедура по общия ред на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 и 13 от ЗУБ.

Като доказателства по делото е приета справка № МД-02-405/23.07.2025 г. относно актуалната ситуация в Г. и Решение №247 от 03.04.2024 г. на МС, с което Г. е включена в списъка на сигурни страни на произход, съгласно чл. 98, ал. 1 от ЗУБ.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при Министерския Съвет е било съобщено на М. Ш. Д. лично и в присъствието на преводач, видно от положения подпис на 01.08.2025 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 07.08.2025 г. (вх. № УП-17775), т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 1 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното,

съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е преценил, че молбата на М. Ш. Д. за предоставяне на международна закрила е явно неоснователна, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 и 13 от ЗУБ.

Визираните норми гласят, че молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът: 1. се позовава на основания извън предмета на този закон, 2. не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване, 3. твърдените от него факти не съдържат подробно описание на обстоятелствата или лични подробности за изясняване на случая, 4. молбата е явно неправдоподобна, тъй като твърдените от него факти са непоследователни, противоречиви или напълно невероятни и 13. идва от сигурна държава по произход.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е правилно и законосъобразно.

Целта на ускорената процедура е максимално бързо произнасяне (в 10-дневен срок) по молбата за предоставяне на международна закрила в случай, че са налице някои от изброените в чл. 13 от ЗУБ предпоставки и че кандидатът е представил пред интервюиращия орган всички документи и доказателства, с които е разполагал в подкрепа на бежанската си история.

В разглеждания казус М. Ш. Д. е представил единствено паспорт. Не е представил други доказателства, касаещи причините, поради които той е напуснал държавата си на произход.

Съдът, в настоящият му състав не може да се съгласи, че ако се завърне във Г., животът му ще бъде поставен в опасност. При проведеното интервю, не са ангажирани сигурни доказателства в тази насока. Жалбоподателят не сочи, че е имал проблеми с официалните власти или с организации, които държавата не е могла да контролира ефективно. Няма изложени твърдения, че той е бил арестуван, преследван, малтретиран или подлаган на мъчения, заради своите религия, раса, етническа принадлежност или политическо мислене. Изразява субективни възприятия и свои усещания, че в Г. е опасно за него. Обстоятелството, че М. Ш. Д. е напуснал свободно Великобритания със самолет, както и факта, че поради работата си като шофьор е напускател страната нееднократно, поставя под основателно съмнение истинността на изложеното. Семейството му продължава да живее в Г., а самият той твърди, че целта му е била да достигне Европа, където да работи и да живее.

От описаната по-горе справка е видно, че в Република Г. обстановката спорадично остава сложна и променлива. Страната е с форма на управление „унитарна президентска република“. Племенната принадлежност е от голямо значение. В северната част на страната има тлеещи конфликти на етническа и племенна основа. В разглеждания казус по отношение на оспорвания няма основание да се приеме, че е заплашен от екзекуция, смъртно наказание или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Обстановката във Г. в никой случай не може да се дефинира като въоръжен международен или вътрешен конфликт, водещ до безогледно насилие, представляващо тежка заплаха срещу живота или личността на гражданите. От изявленията му, направени по време на проведеното интервю става ясно, че семейството му продължава да живее в Г., а основната цел на пристигането му в България е да си намери работа и да живее в Европа.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че правилно и в съответствие с посочените норми интервюиращият орган е разгледал молбата на М. Ш. Д. за предоставяне на бежански и хуманитарен статут при условие на ускорена процедура и законосъобразно я е отхвърлил като явно неоснователна. Настоящият съдебен състав не намира, че правата и интересите на

търсещият закрила биха били защитени по-добре в рамките на производство по общия ред. В случая му е дадена възможност да изложи бежанската си история, приети и обсъдени са събраните доказателства и са взети предвид данните от сигурни общодостъпни източници на информация. Следва да се отбележи, че неявяването му по време на проведеното по делото открито заседание, го е лишило от възможността да запознае непосредствено съда с доводите си, както и да направи доказателствени искания.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Ш. Д., гражданин на Г. срещу Решение № УПВР-37/31.07.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 13 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила на чужденеца е отхвърлена като явно неоснователна.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.